

MUZEJSKI VJESNIK 6

GLASILO MUZEJA

SJEVEROZAPADNE HRVATSKE

**MUZEJSKI VJESNIK
GLASILO MUZEJSKOG DRUŠTVA SJEVEROZAPADNE
HRVATSKE**

(Čakovec, Čazma, Grabrovnica, Kalinovec, Koprivnica, Križevci,
Trakošćan, Varaždin, Varaždinske Toplice i Virje)

UREDNIŠTVO

Vladimir Kalšan (glavni i odgovorni urednik), Ljubica Ramušćak,
Marina Šimek, Vlado Srimšek, Branimir Šimek (tehnički urednik)

Muzejski vjesnik izlazi povremeno, a najmanje jednom godišnje.
Rukopise ne honoriramo i ne vraćamo. Časopis solidarno financi-
raju muzeji sjeverozapadne Hrvatske.

NAKLADNIK

Muzej Međimurja — Čakovec

ZA NAKLADNIKA

Vladimir Kalšan

TISAK

TIZ »Zrinski« Čakovec, naklada 800 komada

BROJ 6 — OŽUJAK 1983.

GOD. VI

Za sadržaj priloga odgovaraju autori

SADRŽAJ

MUZEJ I ŠKOLA

- Stjepan Hajduk: Iskustva iz Zavičajnog muzeja Varaždinske Toplice u suradnji sa školama 3
- Marina Šimek: Neke mogućnosti suradnje učenika i arheologa 6
- Libuše Kašpar: Suradnja etnologa Gradskog muzeja Varaždin se školama 11
- Miroslav Klemm: Obrazovanje izložbama 16

MUZEJ I UDRUŽENI RAD

- Franjo Horvatić: Suradnja Muzeja grada Koprivnice i SOUR-a »Podravke« 21
- Jasna Tomičić: Udruženi rad i Gradski muzej Varaždin 25
- Vladimir Kalšan: Muzej Međimurja — Čakovec i udruženi rad Međimurja 26

MEZEOLOGIJA I ZAŠTITA

- Zorko Marković: Razmatranja o zaštiti arheoloških lokaliteta 31
- Dragutin Feletar: Dolazi vrijeme »Industrijskih muzeja« 33
- Smilja Petr-Marčec: Osnovan muzej prehrane »Podravke« 35
- Marina Šimek: Igračke u prethistoriji i antici 39
- Zoran Gregl: Osnutak muzeja u Velikom Taboru 42

STRUČNI ČLANCI

- Zorko Marković: Opažanja o statističkoj obradi nalaza s arheoloških istraživanja 49
- Zoran Homen: O jednom nalazu sa križevačke ciglane 51
- Jasna Tomičić: Varaždinska brvnara 55
- Tomislav Đurić: Stare varaždinske novine u knjižnici Gradskog muzeja Varaždin 58
- Vladimir Kalšan: Kupoprodajni ugovor Eugen Feštetić — »Slavonija« dd za industriju drva u Zagrebu 64
- Josip Fluksi: Naprave za lov štetočina i gamadi 68
- Marijan Špoljar: Izložba — akcija kao forma galerijskog djelovanja 71

VIJESTI

— Dragutin Feletar: Četiri vrijedna izdanja	77
— Libuše Kašpar: Povijesne paralele hrvatske i slovenske etnologije (1848 — 1945.)	79
— Libuše Kašpar: Kongres folklorista na Hvaru	81
— Ljubica Ramušćak: III kongres Saveza društava povjesničara umjetnosti Jugoslavije i Skupština saveza	82

IN MEMORIAM

— Tomislav Đurić: Umro je Josip Turković — slikar podravske ravni	87
— Dragutin Feletar: Mirko Androić (1922—1982.)	88
— Tomislav Đurić: Uz desetu obljetnicu smrti Krešimira Filića	89
AKCIJE	93

UMRO JE JOSIP TURKOVIĆ — SLIKAR PODRAVSKE RAVNI

Slikarska paleta Josipa Turkovića zaustavila se na toplom podravskom pejzažu jednog svibanjskog predvečerja minule godine. Svibnju se naš Jožina toliko radovao. Bio je to mjesec pun topline i razbuktalog proljeća i cvijeća. U tom mjesecu širio se topli miris iz podravske brazde iz dravskih vrbika iz virovskih staja. Slikar Podravine, kroničar Podravine, zaljubljenik Podravine umro je rano, a ostavio je puno. Više od četvrt stoljeća kulturnog, prosvjetnog, umjetničkog i etnografskog rada u kajkavskoj Podravini ostavilo je toliko traga, da se slobodno može reći da je Jožin život ispisao jedno poglavlje, što će zauzeti časno i istaknuto mjesto u povijesti ovog dijela naše domovine.

Naš dragi Jožina, kako smo ga svi od milja zvali, umro je 11. svibnja 1982. godine u zagrebačkoj bolnici. Imao je 46 godina. Rodio se u Đurđevcu, 1936. godine. Završio je likovni odjel Pedagoške akademije u Križevcima. Radio je kao prosvjetni radnik u selima Podravine, a prvu sliku predočio je javnosti 1954. godine. Izlagao je samostalno 53 puta. Znali su ga ljubitelji njegovog osobnog slikarstva ne samo u nas, već u Evropi, posebice u Italiji i SR Njemačkoj. Njegov ogromni opus činili su pejzaži, običaji, legende, život na selu, portreti... Bio je neumoran slikar, svestrano obrazovan, humanista širokog dijapazona, pa je shvatljivo da mu je i muzealstvo bilo sastavni dio njegovog života. Bio je numizmatičar, sakupljao medalje i plakete, ali je najviše postigao u etnografiji, po čemu je bio poznat i izvan naših granica. Njegova zbirka preslica ubraja se među najvrijednije u nas. Njegovi dokumenti tradicijskog života podravskog seljaka predstavljaju bogati dio etnografske baštine, što je publicirao u svojem vrijednom djelu »Podravsko rukotvorje«. Joža je bio pristutan svuda u Podravini, pa nema mjesta u kajkavskim stranama, gdje se nije osjetila njegova prisutnost. Da li, u rodnom Đurđevcu, gdje je stvarao »Legendu o picokima« da li u Varaždinu, gdje je izlagao slike, svugdje po Koprivnici i okolici, a najviše u njegovom Virju, gdje je živio i gdje je ostavio generacijama sjećanje na svoje postojanje sa svojom galerijom, koju je s toliko ljubavi i duha godinama gradio. Sjećam se, koji mjesec prije nego što nas je ostavio, kada mi je pokazivao svoju galeriju, rekao je: »Ljudi misle da gradim sebi kuću, a varaju se, sagradio sam Galeriju uz koju će moja obitelj i ja samo stanovati. To je likovna galerija moje Podravine i vrata su joj sva-

kome otvorena«. Ubrzo je umro. A Galerija »Turković« samo usput obiteljski dom, ostala je otvorena svakom dobronamjerniku upravo onako, kako je to Jožina i želio.

Dragutin Feletar, Koprivnica

MIRKO ANDROIĆ (1922—1982)

Iznenada, sređujući »prašnjave papire« u starom varaždinskom đaćkom domu (danas depou novije građe), umro je 8. lipnja 1982. godine prof. **Mirko Androić**, istaknuti istraživač povijesti sjeverozapadne Hrvatske i direktor Historijskog arhiva u Varaždinu. Još u naponu stvaralačke snage otišao je iskreni zaljubljenik u našu prebogatu baštinu, jedan od onih znanstvenih i kulturnih radnika koji su svojim radom bitno utjecali na razvoj naše arhivistike i povijesne znanosti. Prof. Androić, dakako, naročito će manjkati nama muzealcima, koji smo mnoga svoja saznanja, mnoge dokumente crpili iz njegovih radova ili iz depoa Historijskog arhiva u Varaždinu.

Mirko Androić rođen je 8. srpnja 1922. u Varaždinu, a 1949. godine diplomirao je povijest na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Kraće vrijeme radio je u arhivu JAZU, a 1950. godine upućen je u Varaždin gdje je osnovao arhiv, kojemu je bio direktorom više od tri desetljeća. Upravo pod njegovim vodstvom ova ustanova postala je prava riznica naše povijesti i jedan od najbogatijih i najsređenijih regionalnih arhiva u Jugoslaviji. Golem je doprinos prof. Androića razvoju ukupne jugoslavenske arhivistike, u teoretskom i praktičnom smislu. Uz to, Androić je bio rasni istraživač i znanstveni radnik, čija bibliografija doseže preko tri stotine jedinica. Otišao je tako s pozornice svakodnevice još jedan, kako znamo ponekad reći, od starih zanesenjaka, od onih naših intelektualaca koji su živjeli skromno a učinili mnogo. Stoga je smrt prof. Androića nenadoknativ gubitak i za muzealce ovog dijela naše domovine.